

ако нашитѣ войски напрѣдняха и прѣвзеяха Шипка, тѣ щѣха да бждатѣ избавени отъ онази тежка и разнообразна повинностъ, която носяха отъ толкова врѣме. Въобще же, успѣха на рускиѣ войски радостно се отразяваше въ сърдцето на цѣлия български народъ.

На другия день, слѣдъ като прѣдадохъ на брата си спѣ-стениѣ си пари, азъ заминахъ за Зелено-Дърво. Бързахъ да

Генералъ Михаилъ Дмитриевичъ Скобелевъ.

се завърна, защото имахъ да прѣглеждамъ пушкитѣ още на двѣ ротѣ. По пхтя ме настигна и като стрѣла замина единъ генералъ, възсѣдналъ на единъ прѣввсходенъ бѣлъ конь — иноходець. Слѣдъ генерала едвамъ успѣваше да го настига съпътника му щабъ-офицеръ, възсѣдналъ на добъръ дорестъ конь. Азъ никога не бѣхъ виждалъ генералъ Скобелева, но по расказитѣ познахъ „бѣлия“ генералъ.